

Andøy kommune
postmottak@andoy.kommune.no

Saksb.: Svein Einar Stuen
e-post: fmnoses@fylkesmannen.no
Tlf: 75 53 15 52
Vår ref: 2011/5282
Deres ref: 10/131
Vår dato: 04.09.2013
Deres dato: 28.06.2013
Arkivkode: 421.3

Uttalelse med innsigelse til kommuneplanens arealdel 2013 - 2024 - Andøy

Vi viser til oversendelse fra dere av 28.06.2013, samt innspill herfra og møte med kommunen i planforum på Andenes 23.06.2011.

Etter det vi kan se følger det foreliggende forslaget langt på vei opp de innspillene som er gitt. Konsekvensutredningen har en tilfredsstillende gjennomgang av de enkelte områdene, ut fra tilgjengelig kunnskap, og det går fram at en rekke innspill om utbyggingstiltak ikke er tatt inn i planen på grunnlag av denne. Det er også vesentlig at aktuelle og reelle konflikter er synliggjort i omtalen av enkeltområdene, og til dels også i den samla konsekvensvurderingen. Fylkesmannen ser at det her er gjort et godt planarbeid, særlig sett i forhold til at dette er den første helhetlige arealdelen til kommuneplanen som Andøy kommune har utarbeidet.

Fylkesmannen har, som statens fremste representant i fylket, ansvar for å påse Stortingets og Regjeringens vedtak, mål og retningslinjer blir fulgt opp regionalt og lokalt. Vi finner at planen på en del områder ikke i tilfredsstillende grad er i tråd med gitte råd og retningslinjer. De etterfølgende innsigelsene og merknadene må ses i lys av dette.

INNSIGELSER

Fylkesmannen i Nordland fremmer innsigelse til følgende forhold i foreliggende planforslag:

1. Lokalisering av boligområdene B1, B2 og B12 i område som er svært viktig for friluftslivsinteressene på Andenes, og som av den grunn er sikra med statlige midler til friluftsmål.
2. Alle naustområdene i planen, ut fra at det mangler bestemmelser om avgrensning av størrelse på naustene.

Begrunnelse

1. Strandområdene vest for Andenes, inkludert områdene på og rundt Merket og Kjerringneset, ble sikra til friluftsmål i 1970 (*?*). Grunnlaget for dette var befolkningsutviklingen i Andenes, og bl.a. press for lokalisering av boliger i området. Selv om deler av friluftsområdet på Kjerringneset dessverre likevel har blitt bygd ut til boligformål, er det fortsatt svært store friluftsinnteresser knyttet til disse områdene. Fortsatt utbygging til boligformål her vil være i åpenbar konflikt med friluftsinnteressene i området, og grunnlaget for at staten bidro til sikring til friluftsmål. Ut fra dette, og at Fylkesmannen har planmessig ansvar for å ivareta viktige friluftsinnteresser og

nærmiljøinteresser, fremmer Fylkesmannen innsigelse til lokalisering av boligområdene B1, B2 og B12.

Innsigelsen er forankret i Fylkesmannens embetsoppdrag, der det bl.a. går fram at Fylkesmannen skal bidra til å ivareta og utvikle grønnstruktur, markaområder og andre viktige by- og tettstedsnære aktivitets- og friluftsområder, samt plan- og bygningslovens §

1-8, der det går fram at det i strandsonen langs sjøen skal

«tas særlig hensyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser»

Dette er utdypet i Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen. Som det går fram av retningslinjenes pkt 7.2 bør det bl.a. ikke tillates utbygging

«i områder som har spesiell verdi i forbindelse med friluftsliv og allmenn ferdsel, naturkvaliteter, naturmangfold, kulturminner, kulturmiljøer og landskap.»

2. Det går fram av kommunens saksbehandling at formannskapet har tatt ut forslag til begrensning av størrelse på naust. Av hensyn til de verdiene som er knyttet til strandsonen, vil det være vesentlig at planen ikke gir rom for å åpne for bygging av naust med uforutsigbar størrelse. Naust som er større enn behovet for oppbevaring av båter med utstyr vil lett kunne få tilleggsfunksjoner som er vanskelig å kontrollere, f.eks. ved at de i større eller mindre grad benyttes til fritidshus. Dette vil eventuelt gi en utilsiktet privatisering av strandsonen, som enkelte steder vil være i strid med nasjonal politikk.

Fylkesmannen fremmer derfor innsigelse til at det lokaliseres områder for naust i planen uten at det er gitt bestemmelser som avgrenser størrelsen til det som er rimelig for formålet.

LANDBRUKSFAGLIGE MERKNADER

- **B8: Boligfelt på Å:**

Fylkesmannen støtter kommunens forslag om å redusere nytt boligareal av hensyn til dyrka jord i drift. Da foreslåtte areal delvis ligger i strandsonen ber vi om at arealet ytterligere reduseres til å kun gjelde oversiden av veien.

- **B13: Boligfelt på Åse**
Boligfeltet bør reduseres noe for å unngå at det legges på dyrka jord nær veien i nordøst. For øvrig bør planlagt adkomstvei avklares og legges slik at det ikke kommer i konflikt med dyrka jord.
- **Boliger: Skarstein-Fredheim**
Her kan det se ut som om et større område langs hovedveien er avsatt til bolig uten krav til reguleringsplan, samtidig som en del arealer ligger på dyrka jord. Dersom disse er av landbruksmessig verdi, bør boligområdet innskrenkes ytterligere.
- **Hyttefelt: Søndre Andøy**
Foreslåtte hytteområder på søndre Andøy ligger som langstrakte felt mellom veien og fjellet, og ofte tett inntil dyrka jord. Da det erfaringsmessig oppstår konflikter mellom landbruksdrift og hytteeiere i forhold til støy/lukt etc, ber vi kommunen vurdere å redusere hyttefeltene noe og trekke dem lenger unna jord som er i aktiv drift.
- **Boligtomter: Forfjord og Medby**
På henholdsvis Forfjord og Medby er det avsatt to store boligtomter (eksisterende, merket med gult), der det tillates utbygging (maks utnyttelsesgrad 45 %). Grunnet størrelsen på avsatte tomter, vil dette kunne innebære en kraftig utbygging, ikke bare mindre tiltak slik som garasje og uthus. Disse tomtene inkluderer også arealer med dyrka jord. Vi ber derfor kommunen redusere disse «tomtene», slik at jordressursene bedre blir ivaretatt.
- **Landbruk i eksisterende reguleringsplaner**
Fylkesmannen kan ikke se at fritidsboligområdene F9, F10, F11 og F18 er nevnt i konsekvensutredningen. Vi antar derfor at disse er vedtatte reguleringsplaner som ikke er utbygd ennå. Dersom disse berører dyrka mark i drift, bør kommunen vurdere å oppheve gjeldende reguleringsplaner og begrense arealene av hensyn til jordvernet og arealressursene til gårder i aktiv drift.

MILJØFAGLIGE MERKNADER

B/FT 1 – Sløyken

Som det går fram av konsekvensutredningen er dette et nært og lett tilgjengelig friluftsområde for befolkningen på Andenes. Området utgjør i dag en naturlig sammenheng med områder som er sikra med statlige midler til friluftsmål lenger sør. Det fremstår derfor som lite heldig at det foreslås å omdisponere vesentlige deler av dette fra friområde til byggeområde for kombinert formål bolig / turisme.

Etter det vi kan se bør forslag til nye områder for bolig i tilknytning til Andenes sentrum, sammen med tilgjengelige boliger i eksisterende områder, kunne tilfredsstillende boligbehovet i rimelig framtid. Selv om områdene på Merket og Kjerringneset holdes utenfor utgjør dette, ut fra tabellene i planbeskrivelsen, 70-90 boenheter. Det synes derfor heller ikke nødvendig at verdifulle strandområder vest for Andenes skal tas i bruk til boligformål, og bli privatisert i stedet for fortsatt å være tilgjengelig for friluftsliv og ferdsel. Vi viser i denne sammenhengen til Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen, der det bl.a. går fram at alternativer bør vurderes og velges der det er mulig (pkt 7.2).

Vi forbeholder oss derfor rett til å fremme innsigelse til en eventuell framtidig reguleringsplan for området. Fylkesmannens behandling av en slik plan vil avhenge av i hvor stor grad planen ivaretar friluftsinnteressene i området, bl.a. ved at det sikres tilstrekkelige arealer og korridorer for atkomst, både langs sjøen og innover mot Andenes sentrum. I den grad deler av formålet med en slik plan blir boligformål, kan det forventes at Fylkesmannen fremmer innsigelse til forslaget.

Omdisponering av statlig sikra friområder

Vi registrerer at det er en rekke steder at områder som er sikra med statlige midler til friluftformål er blitt omdisponert til boligformål. Disse stedene er marker med piler på bildene nedenfor. En slik disponering er ikke i samsvar med grunnlaget for at staten har bidratt til sikring av områdene. Vi ber derfor om at grensene for boligområdene justeres i denne planen, slik at områder som er sikra med statlige midler til friluftformål ikke ligger som framtidige byggeområder for boliger. Områder som allerede er bygd ut er markert med sirkler på kartet.

Det går fram av konsekvensutredningen (side 17) at området der det er søkt om lokalisering av garasjeanlegg for utleiefirma er lagt ut til boligformål, at området er avsatt til boligbygging,

og at dette også ivaretar behovet for å bygge garasje til formålet. Vi er i utgangspunktet ikke enig i denne vurderingen, siden garasje for utleiefirma er næringsvirksomhet, som også kan være konfliktfyllt i forhold til boliger i området. Fylkesmannen er videre ikke kjent med at dette området er regulert til boligformål.

Vi er kjent med at det er gitt dispensasjon for bygging av en garasje som ligger utenfor det statlig sikra området. En omdisponering av område som er sikra med statlige midler til friluftformål for ytterlig bygging av garasje her til næringsformål vil være i strid med formålet med sikringen, og vil neppe kunne påregnes.

Kommuneplanens arealdel bør derfor også her brukes for å korrigere formålet i planen, slik at områder som er sikret med statlige midler til friluftformål er markert som friområder i planen, og at de ikke er angitt som boligformål.

Deler av arealet er omsøkt til garasjeanlegg for utleiebedrift

Område for fritidsbebyggelse – F26 – på Hamarøya

Det planlagte hytteområdet på Hamarøya – F26 – medfører, sammen med forslaget til næringsområde N22, at områdene vest for fylkesveien i sin helhet disponeres til utbyggingsformål. Det går fram av konsekvensutredningen, og bl.a. flybilder, at dette er åpent landskap som i stor grad er dekt av myr. Det går videre fram at området har verdi som friluftsområde/nærturområde for befolkningen i Risøyhamn, og at det også kan ha verdier / funksjoner knyttet til biologisk mangfold. En utbygging av det angitte området, med hytter og tilkomstveier, vil både være konfliktfyllt i forhold områdets funksjon som friluftsområde / nærturområde, og områdets verdi og funksjon for naturmangfoldet, inkludert landskapsmessig mangfold. Det er videre grunn til å anta at en utvikling av hele dette området til fritidsbebyggelse vil medføre drenering og uttørking av myrareal, bl.a. i forbindelse med anlegg av atkomstveier. Dette kan i tilfelle føre til betydelige utslipp av klimagassen CO₂.

Selv om utbygging av området i en viss grad kan styres gjennom reguleringsplan, innebærer dette forslaget at det må kunne forventes at området i hovedsak reguleres til fritidsbebyggelse. Det er grunn til å forvente at dette vil innebære et betydelig antall hytter, og at verdifulle sjønære områder og landskapsområder blir berørt. Dette fremstår både som uheldig i forhold til interessene som er angitt ovenfor, og som en unødvendig disponering av verdifulle områder i strandsonen langs sjøen.

I henhold til pkt 7.2 i statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen bør utbygging, så langt som mulig, lokaliseres til områder som er bebygd fra før, slik at utbyggingen skjer mest mulig konsentrert. Utbygging bør, i henhold til retningslinjene, ikke tillates i områder som har spesiell verdi i forbindelse med friluftsliv og allmenn ferdsel, naturkvaliteter, naturmangfold, kulturminner, kulturmiljøer og landskap. Alternative plasseringer bør vurderes og velges dersom det er mulig.

Vi kan videre ikke se at en utbygging av hele dette området til fritidsbebyggelse kan begrunnes i henhold til kravet til slik begrunnelse i naturmangfoldlovens § 7, jf. [lovens kap II](#). Forslaget vil, slik det foreligger, bl.a. åpne for betydelige landskapsinngrep i strandsonen langs sjøen, og står i konflikt til lovens formål om at

«naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern»

Ut fra at det ikke er godtgjort at det er vesentlige samfunnsinteresser knyttet til en utvikling av området til fritidsbebyggelse, eller at andre aktuelle alternativer eller utforminger ikke vil tilfredsstille behovet, er det vanskelig å se at det her, for å unngå eller begrense skader på naturmangfoldet, er valgt en slik lokalisering som,

«ut fra en samlet vurdering av tidligere, nåværende og fremtidig bruk av mangfoldet og økonomiske forhold, gir de beste samfunnsmessige resultater.»

Det vises her til lovens § 12.

I den grad det her skal lokaliseres et område for fritidsbebyggelse, ber vi om at det reduseres betydelig, og at det avgrenses mot strandsonen langs sjøen og andre områder av betydning for friluftsliv og naturmangfold (inkludert landskap). Fylkesmannens behandling av en ev. framtidig reguleringsplan for området vil avhenge av hvordan disse forholdene er ivaretatt.

Område - N22 til næringsformål på Hamarøya

Lokaliseringen av dette området bidrar, sammen med område F 26 avsatt til fritidsbebyggelse, til at et område på i alt 540 daa vest for fylkesveien omdisponeres til utbyggingsformål. Det er ikke klargjort hva som er formålet med området, ut over at det er aktuelt med dypvannskai i området.

Lokaliseringa vil medføre de samme konfliktene som angitt ovenfor. Med unntak av den nedlagte kafeen er landskapet også her urørt og åpent, og lokalisering av bebyggelse her vil, som det går fram av utredningen, ha vesentlige landskapsmessige konsekvenser.

Det går fram av utredningen at det er andre områder i kommunen som kan være like godt egnet for lokalisering av dypvannskai. Som grunnlag for en ev. framtidig regulering av området til kai bør det foreligge en nærmere avklaring av at det vil være riktig å lokalisere ei ny dypvannskai i dette området, f.eks. vil det være nærliggende at seilingsforholdene i Risøyrenna blir nærmere omtalt i en slik sammenheng. Det bør også klargjøres om behovet kan dekkes fra tiliggende kaiområder øst for brua.

Selv om dypvannskai og næringsområder er samfunnsnyttige formål som må / kan lokaliseres i strandsonen, må det kunne forventes at lokaliseringen kan begrunnes på en tilfredsstillende måte i en helhetlig plansammenheng, og også at området avgrenses til det som fremstår som nødvendig i henhold til et angitt formål, jf. pkt. 7.2 i Statlige planretningslinjer.

N22 bør derfor avgrenses i henhold til aktuelle formål, og slik at landskapsverdi og øvrig naturmangfold bevares i størst mulig grad.

Fylkesmannens behandling av en ev. detaljreguleringsplan for området vil avhenge av at formålet er tilfredsstillende avklart, at planen er avgrenset i forhold til formålet, og at aktuelle alternativer i tilfredsstillende grad er belyst og verdier knyttet til naturmangfold (inkludert landskap) og friluftsliv så langt som mulig er vurdert og ivaretatt.

Område F31 til fritidsbebyggelse på Hestneset

Forslaget til arealdisponering innebærer at et urørt og åpent område på ca 200 daa i strandsonen disponeres til fritidsbebyggelse. Lokalisering av hytter over store deler av dette området vil være landskapsmessig uheldig, og fremstår som uforholdsmessig omfattende omdisponering av arealer i et område som i større eller mindre grad tilhører den funksjonelle strandsonen / ligger i strandsonen langs sjøen. Det er videre grunn til å anta at en utvikling av hele dette området til fritidsbebyggelse vil medføre drenering og uttørking av myrareal, bl.a. i forbindelse med anlegg av atkomstveier. Dette vil i tilfelle føre til betydelige utslipp av klimagassen CO₂, og føre til forringelse av ev. biologiske verdier knyttet til myrområdene.

I henhold til pkt 7.2 i statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen bør utbygging, så langt som mulig, lokaliseres til områder som er bebyggt fra før, slik at utbyggingen skjer mest mulig konsentrert. Det går bl.a. videre fram at alternative plasseringer bør vurderes og velges dersom det er mulig.

Vi kan ikke se at en utbygging av hele dette området til fritidsbebyggelse kan begrunnes i henhold til kravet til slik begrunnelse i naturmangfoldlovens § 7, jf. [lovens kap II](#). Forslaget

vil, slik det foreligger, bl.a. åpne for betydelige landskapsinngrep i strandsonen langs sjøen, og står i konflikt med lovens formål om at

«naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern»

Ut fra at det ikke er godtgjort at det er vesentlige samfunnsinteresser knyttet til en utvikling av området til fritidsbebyggelse, eller at andre aktuelle alternativer eller utforminger ikke vil tilfredsstille behovet, er det vanskelig å se at det her, for å unngå eller begrense skader på naturmangfoldet, er valgt en slik lokalisering som,

«ut fra en samlet vurdering av tidligere, nåværende og fremtidig bruk av mangfoldet og økonomiske forhold, gir de beste samfunnsmessige resultater.»

Vi viser her til lovens § 12.

I den grad det her skal lokaliseres område for fritidsbebyggelse ber vi om at det reduseres betydelig, og at området avgrenses mot strandsonen langs sjøen og andre områder av betydning for friluftsliv og naturmangfold (inkludert landskap). Fylkesmannens behandling av en ev. framtidig reguleringsplan for området vil avhenge av hvordan disse forholdene er ivaretatt.

Område F33 - Lovika øst

Området ligger i strandsonen langs sjøen. Området fremstår som attraktivt for friluftsliv og ferdsel. Vi ser det som lite heldig at området ikke er avgrenset mot sjøen, eller at det er satt byggegrense mot sjøen. Fylkesmannens behandling av en framtidig detaljreguleringsplan for området vil avhenge av at verdiene og interessene som er knyttet til strandsonen ivaretas, fortrinnsvis ved at området nærmest sjøen reguleres til friområde.

Område I3 – område for motorsport ved Risøyhamn

Vi ser det i utgangspunktet som mindre heldig at det planlegges for lokalisering av område for motorsport i strandsonen her, nær grensa til Risøysundet naturreservat. Grunnlaget for vern av området er bl.a. at Risøysundet utgjør et av de viktigste elementene i Andøyas våtmarks-system.

Etter det vi kan se må det derfor nøye vurderes om en reguleringsplan for dette formålet her være

utredningspliktig i henhold til forskrift om konsekvensutredninger, jf. [forskriftens](#) vedlegg II pkt 9 og kriteriene fastsatt i forskriftens § 4b.

Ved en ev. framtidig regulering vil Fylkesmannens behandling avhenge av at forholdet til forskrift om konsekvensutredninger er avklart, at virkninger av forstyrrelser i form av støy og aktivitet er beskrevet / utredet, og at tilfredsstillende avbøtende tiltak er angitt.

Som grunnlag for videre planlegging vurdering av konflikter i forhold til støy viser vi til [T-1442: «Retningslinje for støy i arealplanlegging»](#)

Område R4 – råstoffutvinning på Nøss

Forslaget til område for råstoffutvinning på Nøss, angitt om R4 på plankartet, ligger i strandsonen i et område som, i følge konsekvensutredningen, både har verdi som rasteområde for vade-, måke- og alkefugl og som leke- og rekreasjonsområde. Fylkesmannen slutter seg til konklusjonen i utredningen om at en lokalisering av massetak her er negativt for natur-, friluftslivs- og landskapsverdiene i området (området ligger eksponert til mot sjøen, og ved nasjonal turistveg). Blant annet ut fra at kommunen ikke i tilfredsstillende grad har grunnlagt behovet, bl.a. ut fra manglende tilgang på tilsvarende masser fra alternative uttak, kan vi ikke se at samfunnsmessige behov tilsier at disse verdiene her skal vike.

Fylkesmannen har imidlertid forståelse for at det kan være fornuftig å regulere eksisterende uttak til område for råstoffutvinning. En slik plan må i tilfelle ha som hovedformål å sikre en tilfredsstillende avslutning av massetaket, og bare i begrenset grad åpne for videre uttak av masser.

Fylkesmannens behandling av en framtidig reguleringsplan vil i vesentlig grad avhenge av formålet med planen. I den grad det her skal åpnes for ytterligere uttak av noen betydning, forventes det at det kan godtgjøres at det er et åpenbart behov for masser fra dette området som ikke kan dekkes fra uttak i rimelig nærhet og som ligger i mer skjermede omgivelser. Vi viser i denne sammenhengen til plan- og bygningslovens § 1-8, der det går fram at det i strandsonen langs sjøen skal

«tas særlig hensyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser».

Videre viser vi til de utdypingene som er gjort i Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning, der bl.a. følgende går fram av pkt 7.2:

«Alternative plasseringer bør vurderes og velges dersom det er mulig. Det bør også vurderes om tiltaket kan trekkes vekk fra sjøen m.v.»

Det er også et krav etter naturmangfoldlovens kap II (§ 12) at alternativer skal være vurdert, for å unngå eller begrense skader på naturmangfoldet (inkludert det landskapsmessige mangfoldet).

Øvrige massetak

Det går fram av konsekvensutredningen at det er gitt innspill om en rekke pågående og aktuelle nye uttak av masse, som tiltakshaverne ønsker skal innarbeides i planen. Kommunen har i en del av disse tilfellene ikke fulgt opp ved å legge områdene ut til områder for råstoffutvinning, men konkludert med at disse uttakene av sand/grus er en del av landbruksvirksomheten i området, og at de vil være i tråd med LNFR-formålet.

Vi presiserer at det kun er masseuttak til egen næring på gården som kan legges under LNFR-formål, og viser i denne sammenhengen til tabellen side 9 i [Veileder](#) fra Miljøverndepartementet og Landbruks- og matdepartementet: «Plan- og bygningsloven og Landbruk Pluss. Hvordan kan plan- og bygningsloven brukes for tilrettelegging av ny landbrukstilknyttet næringsvirksomhet?». Her går følgende fram:

«Masseuttak:

Inngår i landbruksbegrepet: Hvis uttak til husbehov i jord- og skogbruk.

Inngår ikke i landbruksbegrepet: Hvis uttak utover gardens eget behov.»

Dersom masseuttakene skal brukes som næringsgrunnlag ut over gårdens eget behov, må disse ha formål «Råstoffutvinning». Disse må konsekvensutredes på lik linje med andre, større masseuttak.

Følgende uttak / forslag til uttak fremstår, slik vi ser det, som så omfattende at kommunen bør vurdere disse på nytt:

- Eksisterende grustak ved Breivik: Området som er angitt på flybildet (side 78 i utredningen) er på ca 16 daa.
- 6 nåværende massetak og 5 utnyttbare forekomster i området ved Grunnvatnet (side 79 i utredningen): Summen av dette fremstår som omfattende naturinngrep. I tillegg kommer at området ligger i nedslagsfeltet til [verna vassdrag](#). Det går fram av utredningen området både har landskapsmessige verdier, stort biologisk mangfold, og at det er et viktig friluftsområde. Det går videre fram av utredningen at formålet bl.a. er å dekke behovet til lokalt næringsliv, noe som ikke kan anses som en del av landbruksdrifta (jf. ovenfor). Massetak her bør begrenses så langt som mulig, og helst til større eksisterende massetak. Landskapet er en viktig del av verneverdien for Å-vassdraget.
- Massetak på Bømyra (side 83 i utredningen): Dette er store relativt store inngrep - massetaket vest for veien er på ca 16,7 daa, og massetaket øst for veien på ca 23 daa.

I forbindelse med en slik gjennomgang bør kommunen ta stilling til hvilke massetak som bør videreføres. Disse kan legges ut som område for råstoffutvinning.

I den grad det foregår uttak på øvrige områder ut over det som, etter en rimelig vurdering, kan anses som landbruksvirksomhet (jf. ovenfor), viser vi til kommunens plikt til å følge opp ulovligheter i henhold til plan- og bygningslovens § 32-1. Virkemidler som kommunen kan benytte i en slik sammenheng går fram av [kap II i loven](#),

Områder i strandsonen langs sjø og vassdrag

Etter det vi kan se er det ikke foretatt en kartlegging av funksjonell strandsoner / kantsonen langs sjø og vassdrag, som grunnlag for fastsetting av byggegrense, og ev. grense langs vassdrag der særskilt angitte tiltak ikke skal være tillatt (som massetak). Vi hadde gjerne sett at det gikk fram at dette var gjennomført i byggeområdene og i LNFR-områdene med åpning for spredt bebyggelse, og at byggegrensa flere steder var trukket lenger vekk fra strandsonen.

Det kan stilles spørsmål ved om en generell byggegrense på 50 m langs vassdrag etterkommer kravet i [§ 1-8 i plan- og bygningsloven](#) om at det, langs vassdrag som har betydning for natur-, kulturmiljø- og friluftsinnteresser, skal fastsettes en grense på inntil 100 meter der bestemte angitte tiltak mv. ikke skal være tillatt. En slik grense kan bl.a. gjelde forbud mot massetak og andre tiltak i LNFR-områdene, og burde, slik vi ser det, bl.a. vært fastsatt langs Å-elva, som har status som verna vassdrag. Vi viser i denne sammenhengen også til [rikspolitiske retningslinjer for verna vassdrag](#), og den differensieringen av vassdragsbeltet som her er angitt.

Det er imidlertid positivt at det er foretatt en vurdering av verdier og konflikter i strandsonen langs sjøen, som grunnlag for bl.a. de avveiningene Fylkesmannen skal foreta.

AVSLUTNING

Innsigelsene herfra medfører at planen ikke kan egengodkjennes av kommunestyret.

Fylkesmannen imøteser en revidert plan fra kommunen, der også merknadene som er anført ovenfor også er tatt hensyn til.

Dersom kommunen velger å ikke ta deler av innsigelsen til følge vises det til rundskriv [T-5/95](#) "Innsigelse i plansaker" for videre behandling.

Med hilsen

Roar Høgsæt (e.f.)
fylkesmiljøvernssjef

Svein Einar Stuen
seniorrådgiver

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Kopi til:

Nordland fylkeskommune   post@nfk.no
NVE region nord   rn@nve.no
Miljødirektoratet   post@miljodir.no

Saksbehandlere:

Aage Steen Holm, landbruksavdelinga
Svein Einar Stuen, miljøvernavdelinga